

No més barreres, pacificar la Via de Cornisa

Entre els sectors forestals de les serres del Montbaig-Montpedrós i la llera del riu s'interposen un seguit de barreres que dificulten la imprescindible connexió biològica. Recordem; les vies del AVE tant de passatgers com de mercaderies, les de FGC, el canal de reg, la BV-2002, el vial d'ús agrícola. La Via de Cornisa no pot esdevenir un altre barrera. La seva configuració ha de respondre a les necessitats de connexió dins d'un espai naturalitzat, ha d'ésser permeable, tant per la fauna, com per les persones, i complir l'objectiu de permetre els desplaçaments de proximitat i de les activitats agrícoles que es desenvolupin. No es pot tractar com un vial de connexió intermunicipal que suporti les xifres de vehicles per hora que es donen actualment. Si no es redueixen dràsticament aquestes xifres, generant un ús diferent, l'espai en general es veurà greument afectat. Els desplaçaments a peu, en bicicleta, es fan en paral·lel a aquesta via, a determinades hores hi ha un ambient estressant, sorollós, molest, agressiu, que no convida a gaudir de l'entorn. Es contraproduent parlar de potenciar uns valors naturals, de preservar un entorn naturalitzat, i permetre que pel mig hi hagi una via que suposa uns valors totalment contradictoris, i que desllueix totes aquestes pretensions.

La via de cornisa no pot ser una via de fugida de la BV-2002, per que això hipoteca la qualitat de l'entorn que travessa. S'ha de cercar potenciar la seva pròpia identitat, com a via pecuària, de serveis, de camí escolar, que permeti connectar l'escola i la Colònia amb el casc urbà, però que no sigui una alternativa als problemes de la BV-2002. Aquests problemes s'han de resoldre amb altres actuacions, algunes aturades des de fa anys.

Als dossiers informatius es parla com exemple, de l'espai de Gallecs, allà també una via creuava tot l'àmbit, i es va cercar una solució per evitar esdevingués una dreuera tramposa, una font de soroll i molèsties, perjudicant l'entorn. Gràcies a l'actuació duta a terme, s'evita la continuïtat de la via, i per tant li treu aquest caràcter de via intermunicipal, utilitzada per fugir d'altres vies, mantenint totes les opcions de connexió. Hauria de ser el referent per la Via de Cornisa.